

пò-полегка, пò-нехриво; едны врьвять та обыкалять по голѣмы колела, а другы по малкы: дручочае тыи быхѣ ся срушкали.

Звѣзды-ты казахмы, че сѣ валчесты, нѣ трѣбува да знаете, че и валчевина-та быва двояка. Отдалечь кога глядамы дрьво угрязнѣло сѣ яблѣкы, намѣ ся чины, че всицкы яблѣкы сѣ валчесты, а то не е така: между тѣхѣ има много и сплюснѣты, и длѣгнесты, и свиты. Посрѣщнѣте еднѣ яблѣкѣ сѣ едно куршумче и щете видите, какѣ яблѣка-та не е докрай валчеста, а отгорѣ и отдолѣ е малко сплюснѣта. Такыва сѣщо сѣ и тыя небесны яблѣкы: едны отѣ тѣхѣ сѣ пò-сплюснѣты, другы пò-валчесты а другы по-длѣгнесты. А отѣ толкова надалечь нѣе не можемѣ да гы сапикасамаы, че не сѣ еднолики. Години и вѣкове трѣбувало чловѣкѣ да умува, да мѣдрува и да прѣсмѣта, доклѣ да ся разбере какво и що сѣ тыя небесны тѣла и кое какѣ врьви и ся мѣсти. Хыляды хора работили и си блѣскали главѣ доклѣ, сѣ Божѣ помощь, проумѣли всицко това. А и сѣ толкова трудѣ и мѣжы и слѣдѣ толкова си хыляды години нѣмаше да видять и да проумѣнѣть що-то дырили, ако случайно не быхѣ измѣдрили нѣкои уряды, сѣ кои-то ся видять пò-добрѣ звѣзды-ты. Всякой знае, че стары хора и кѣсогляды хора носять на очи-ты си стѣкла, нарѣчены *очила* та прѣзѣ тѣхѣ глядять и видять пò-ясно, пò-быстро. Такыва стѣкла учени-ти зели та натѣкмили и вѣщо намѣстили у длѣгѣ трѣбѣ, коѣ-то нарѣкохѣ *шелескою* на прѣзѣ неѣ глядять по небе-то. Кога поглядне чловѣкѣ прѣзѣ такѣвѣ трѣбѣ по небе-то, за голѣмо чудо види всицкы звѣзды пò-голѣмы и пò-ясны отѣ колко-то гы е гля-